

Joel *

Proroctwo Joela

1. Słowo WIEKUISTEGO, które doszło Joela, syna Petuela.

² Słuchajcie tego starsi * i skłońcie ucho wszyscy mieszkańcy tej ziemi! Czy bywało coś podobnego za waszych dni, albo za dni waszych ojców? ³ Opowiadajcie o tym waszym dzieciom, a wasze dzieci swoim dzieciom, a ich dzieci przyszłemu pokoleniu. ⁴ Co oszczędził gryzoń – pochłonęła szarańcza, a co oszczędziła szarańcza – pochłonął żarłacz, a co oszczędził żarłacz – pochłonął Niszczyciel *. **Objawienie 9,1-11** ⁵ Ocućcie się upojeni i płaczcie! Wszyscy, co pijecie wino, biadajcie nad moszczem, że został wydarty z waszych ust! ⁶ Bowiem nad Moją ziemią rozpostarł się silny i niezliczony lud; jego zęby jak zęby lwa, a jego czeluście jakby lwicy. ⁷ Moją winnicę podał na spustoszenie, a Me figowe drzewo na porąbanie; doszczętnie je obnażył i porzucił, więc jego gałązki zbiały.

⁸ Biadaj, jak dziewczica przepasana worem, nad mężem swojej młodości *! ⁹ Od domu WIEKUISTEGO odjęto ofiarę z pokarmów i zalewkę; zatem smucą się kapłani, słudzy WIEKUISTEGO. ¹⁰ Spustoszone są pola, smuci się gleba, bowiem zboże zostało poniszczone, wysechł moszcz, zginęła oliwa. ¹¹ Biadajcie winiarze; z powodu pszenicy i jęczmienia truchlejcie oracze, bowiem zginęło żniwo pola. ¹² Uschła winorośl, zwiędło figowe drzewo, granat, palma, jabłoń oraz poschły wszystkie polne drzewa; tak, odeszła radość od wszystkich ludzkich synów.

¹³ Kapłani! Przepaszcie się i narzekajcie! Biadajcie słudzy ołtarza! Wejdźcie **do Świątyni** aby nocować w worach, słudzy mojego Boga! Gdyż z Domu waszego Boga została usunięta ofiara z pokarmów i zalewka.

¹⁴ Ogłoście post, zwołajcie uroczyste zgromadzenie; do Domu WIEKUISTEGO, waszego Boga, zbierzcie starszyznę oraz wszystkich mieszkańców kraju i wołajcie do WIEKUISTEGO! ¹⁵ Biada w ten dzień! Bo bliski **jest** dzień WIEKUISTEGO, a nadchodzi jako pogrom od Wszechmocnego. ¹⁶ Czy nie na waszych oczach został odjęty pokarm, a z Domu naszego Boga radość i wesele?

¹⁷ Pod swoimi skibami zgniły ziarna; opustoszały spichlerze oraz zapadły się stodoły; zboże poschło. ¹⁸ Jakże jęczy bydło, błąkają się stada rogacizny, bo nie ma dla nich paszy; cierpią też trzody owiec. ¹⁹ Wołam do Ciebie, WIEKUISTY! Bo ogień pochłonął błonia pastwiska, zaś płomień podpalił wszystkie polne drzewa. ²⁰ Ryczą do Ciebie także dzikie zwierzęta, bo wyschły strumienie wód, a żar słońca pochłonął błonia pastwiska.

* hebrajska nazwa księgi

***1,2** także: **starcy**

***1,4** najprawdopodobniej porównanie do różnych gatunków szarańczy

***1,8** porównanie do utraty narzeczonego

2. Uderzcie w surmę na Cyonie! Zagrzmijcie na Mojej świętej górze! Niech zadrzą wszyscy mieszkańcy ziemi, gdyż nadchodzi dzień WIEKUISTEGO, bo on **jest** bliski! ² Dzień ciemności i mroku, dzień chmur i mgły! Wielki i mocny lud tak jakby świt poranny roztacza się po górach; jemu równego nie było od wieku oraz nie będzie po nim, aż do lat późnych pokoleń. ³ Przed jego obliczem chłonie ogień, a za nim pali płomień! Przed nim ziemia, jak rozkoszny ogród – a za nim jak pusty step; nic przed nim nie uchodzi! ⁴ Jego spojrzenie - jak spojrzenie koni i pędzą jak rumaki. ⁵ Jak lud potężny, uszykowany do boju, skaczą po wierzchołkach gór, skrzypiąc jak wozy;

trzeszcząc jak płomienie ognia, co pożerają ściernisko. ⁶ Przed jego obliczem drżą narody oraz poblady wszystkie twarze. ⁷ Pędzą jak rycerze, wchodzą na mury jak waleczni mężowie; każdy idzie swoją drogą i nie ustępuje ze swych ścieżek. ⁸ Jeden nie tłoczy się z drugim, bo każdy idzie swoją drogą; rzucają się naprzód nawet przez włócznie, a się nie łamią. ⁹ Snują się po mieście, biegają po murze, wchodzą do domów, jak złodzieje wciskają się przez okna.

¹⁰ Przed Jego obliczem drży ziemia, wstrząsają się niebiosa, zaćmiewa się słońce i księżyc, a gwiazdy powściągają swój blask. [Mateusz 24,29](#) ¹¹ Zaś WIEKUISTY podnosi Swój głos przed Swoim wojskiem; gdyż wielce potężny **jest** Jego obóz i potężny wykonawca Jego rozkazu. Tak, wielkim **będzie** dzień WIEKUISTEGO i bardzo strasznym; kto go zniesie? ¹² Ale i jeszcze teraz – mówi WIEKUISTY - nawróćcie się do Mnie całym swoim sercem, postem, płaczem oraz biadaniem! ¹³ Rozdzierajcie serce, a nie wasze szaty oraz nawróćcie się do waszego Boga, WIEKUISTEGO; bo On **jest** łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę, a złego żałuje. ¹⁴ Kto wie, czy by się znowu nie użalił i nie zostawił za sobą błogosławieństwa – ofiary z pokarmów i zalewki dla WIEKUISTEGO, waszego Boga.

¹⁵ Uderzcie w surmę na Cyonie! Ogłoście post! Zwołajcie uroczyste zgromadzenie! ¹⁶ Zgromadźcie lud, ogłoście zbór, wezwijcie starszych, weźcie niemowlęta i dzieci; niech ze swego pokoju wyjdzie oblubieniec, a oblubienica ze swojej komnaty. ¹⁷ Między przedsionkiem - a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, niech wołają słudzy WIEKUISTEGO: WIEKUISTY! Zmiłuj się nad Twym ludem, nie dawaj na hańbę Twojego dziedzictwa, by nad nimi panowali poganie. Czemu narody mają mówić: Gdzie ich Bóg? ¹⁸ A WIEKUISTY zapłonie miłością do Swjej ziemi i zmiłuje się nad Swym ludem. ¹⁹ WIEKUISTY się odezwie i powie do Swego ludu: Oto Ja znowu wam pošę zboże, moszcz i oliwę, i nimi się nasycicie; nie dam was więcej na urągowisko pomiędzy narodami. ²⁰ A tego z północy od was - oddalę, zapędzę go do spieczonej i pustej ziemi; jego przednią straż do wschodniego morza, a jego tylną straż do zachodniego morza. Rozejdzie się jego zły zapach, rozniesie się jego odór – gdyż tak strasznie sobie poczynał. ²¹ Nie bój się ziemio, ciesz się i raduj, ponieważ WIEKUISTY dokona wielkich dzieł. ²² Nie bójcie się polne zwierzęta, ponieważ się zazielenią rozległe obszary pustyni, bo drzewo przyniesie swój owoc; figowiec oraz winorośl wydadzą swoją siłę. ²³ I wy, synowie Cyonu, cieszcie się i radujcie w waszym Bogu, WIEKUISTYM; gdyż ześle wam zbawienne deszcze i we właściwej porze spuści wam deszcz wczesny i późny. ²⁴ Stodoły zapełnią się zbożem, a kadzie będą się przelewać oliwą i moszczem. ²⁵ Tak nagrodzę wam lata, które pożarła szarańcza, żarłacz, gryzoń i Niszczyciel - to Moje wielkie wojsko, które na was posłałem. ²⁶ Będziecie jedli, posilając się i nasycając, oraz będziecie chwalić Imię waszego Boga, WIEKUISTEGO, który dokonał dla was cudów. A Mój lud nie będzie już pohańbiony na wieki. ²⁷ I poznacie, że przebywam wśród Izraela, i że Ja **jestem** WIEKUISTY, wasz Bóg, a innego nie ma. Bo Mój lud nie będzie już pohańbiony na wieki.

3. Potem stanie się, że wyleję Mojego Ducha na wszelką cielesną naturę **S**; wasi synowie i wasze córki będą prorokować; waszym starszym będą się śniły sny, a wasi młodzieńcy będą miewać widzenia. ² W owe dni, nawet na sługi i służebnice wyleję Mojego Ducha. ³ I objawię cuda na niebie i na ziemi; krew, ogień i słupy dymu. ⁴ Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie wielki i straszny dzień WIEKUISTEGO. [Marek 13,24](#) ⁵ Lecz stanie się, że ktokolwiek by wzywał Imienia WIEKUISTEGO – będzie zbawiony. Bo schronienie będzie na górze Cyon i w Jeruzalaim – jak to wypowiedział WIEKUISTY; a pośród ocalonych dla tych, których WIEKUISTY powoła.

4. Gdyż oto w te dni i w ten czas wrócę * wygnańców Judy i Jeruzalaim. ² Wtedy zgromadzę wszystkie ludy; sprowadzę je do doliny Josafata i tam się z nimi rozprawię o Mój lud, o Moje dziedzictwo izraelskie, które rozproszyły między poganami, a Moją ziemię rozdzielili. ³ O Mój lud los rzucali; oddawali chłopca za prostytutkę, a dziewczynkę sprzedawali za wino, by się upijać. ⁴ Co wy macie przeciwko Mnie – Corze, Cydonie * i wszystkie okręgi Pelisztyńców **? Czy Mi płacicie za to, co wam uczyniono; czy Mi oddajecie w nagrodę? Jak najszybciej wasz postępek zwrócę na waszą głowę. ⁵ Przecież to wy zagrabiliście Moje srebro i złoto oraz do waszych przybytków wnieśliście Moje najpiękniejsze klejnoty. ⁶ Zaprzędaliście Jawańczykom * synów Judy i synów Jeruzalaim, by ich oddalić od ich granic. ⁷ Oto wzbudzę ich z tego miejsca, do którego ich sprzedaliście oraz zwrócę wasz postępek na waszą głowę. ⁸ Zaprzędam waszych synów i wasze córki w ręce synów judzkich, by odsprzedali ich dalekiemu narodowi – Sebejczykom *, gdyż WIEKUISTY to wypowiedział.

⁹ Obwołajcie to między narodami: Szykujcie się na wojnę! Rozbudźcie żołnierzy! Niech wyruszą oraz przyciągną wszyscy waleczni mężowie! ¹⁰ Przekujecie wasze lemieszki na miecze, a wasze sierpy na oszczepy! Tam też sprowadź, o WIEKUISTY, Twoich bohaterów! ¹¹ Spieszcie się i najeżdżajcie, gromadźcie się dokoła wszystkie ludy! Tam też sprowadź, o WIEKUISTY, Twoich bohaterów. ¹² Pobudzą się narody, po czym wyruszą do doliny Josafata; bo tam zasiądę, aby sądzić wszystkie narody ze wszystkich stron. ¹³ Zapuśćcie sierp, bowiem dojrzało żniwo! Pójdźcie, tratujcie, bo prasa **jest** pełna! Przelewają się kadzie, gdyż wiele **jest** ich nieczności! **Objawienie 14,15+18** ¹⁴ Tłumy przy tłumach w dolinie przeznaczenia, ponieważ w dolinie przeznaczenia bliski **jest** dzień WIEKUISTEGO! ¹⁵ Słońce i księżyc się zaćmiły, a gwiazdy ukryły swój blask. ¹⁶ WIEKUISTY huczy z Cyonu i z Jeruzalaim odzywa się Swoim gromem, tak, że drżą niebo i ziemia. Lecz WIEKUISTY obroną Swojego ludu, twierdzą dla synów Izraela. ¹⁷ I poznacie, że Ja **jestem** WIEKUISTY, wasz Bóg, co mieszka na Cyonie, Mojej świętej górze, i że Jeruzalaim będzie święta, a cudzoziemcy już nigdy po niej nie przejdą.

¹⁸ I stanie się w ten dzień, że góry będą się sączyć moczkiem, pagórki przelewać mlekiem, a wszystkie potoki Judy wzbierać wodą; zaś źródło wytrysnie z Przybytku WIEKUISTEGO i zrosi dolinę Akacjową. **Ezechiela 47,1** ¹⁹ Micraim zamieni się w pustkowie, a Edom obróci się w step jałowy; z powodu zawziętości do synów Judy oraz przelewu niewinnej krwi na ich ziemiach. ²⁰ Zaś Judea będzie na wieki zamieszkaną, a Jeruzalaim do najpóźniejszych pokoleń. ²¹ Oczyszczę ich krwawą winę, jeszcze nie oczyszczoną, a WIEKUISTY zamieszka na Cyonie.

***4,1** także: **skruszę, odnowię**

***4,4** Tyr i Sydon symbolizują potęgi wszechświatowego handlu, w tym szczególnie ludźmi.

****4,4** spolszczone: Filistynów

***4,6** potomkowie Jawana, syna Jafeta – w szczególności Grecy

***4,8** Arabowie sabejscy, znani z bogactwa i rozległego handlu; patrz: **Ezechiela 27,22**